

מ"ת 14405/11/15 - מדינת ישראל נגד מאיר וקנין

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 14405-11-15 מדינת ישראל נ' וקנין(עצור בפיקוח)
תיק חיצוני: 467669/2015

מספר בקשה: 12

בפני	כבוד השופט אמיר דהאן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	מאיר וקנין (עצור בפיקוח)
החלטה	

בפני בקשתו של הנאשם לשנות באופן זמני את מקום מעצרו בפיקוח אלקטרוני לימי חג הפסח, לשם מטרות שונות.

הנאשם לא ציין בבקשתו הכרח כלשהו המצדיק את שינוי מקום הפיקוח וכל בקשתו- הקלת תנאי מעצרו .

לאחר עיון בבקשה ובתגובה מצאתי כי יש מקום לדחותה על הסף ואלה טעמיי:

טיבו של מעצר בפיקוח אלקטרוני

ראשית : המחוקק הגדיר עצור בפיקוח אלקטרוני במעמד של עצור ולא של משוחרר בתנאים. בהתאם לכך פסק בית המשפט העליון [**בש"פ 966/16**] כי בשל הגדרה זו לא ניתן להורות על הקלות הניתנות בדרך כלל בשחרור בתנאים. כשם שעצור ממש אינו יכול לבקש לשנות את מקום מעצרו באופן זמני ללא שיצביע על הכרח דחוף כלשהו, כך לא יעשה זאת עצור בפקא"ל.

שנית : הסעד המבוקש מטיל על יחידת הפיקוח האלקטרוני - ללא הכרח - עומס כבד הכולל:

1. בדיקת היתכנות בכתובת הזמנית המבוקשת.
2. פירוק בכתובת הקבועה.
3. התקנה בכתובת הזמנית.
4. בדיקה לקראת חזרה (בימי החג) בכתובת הקבועה.

5. התקנה בכתובת הקבועה.

צו שכזה ליחידת פיקוח אלקטרוני אינו מוצדק על פניו.

כלי הפיקוח האלקטרוני הוא חשוב ויקר מציאות, הוא חוסך את הסבל הגבלת החירות והעלות הגבוהים הכרוכים במעצר בשב"ס מאחורי סורג ובריש ואולי גם עתיד לשמש כחלופת כליאה במקרים נוספים על המקרים המקובלים כיום.

בית משפט זה היושב כמותב מעצרים מאז כניסת החוק יודע היטב כי בדומה לשירות המבחן המדובר ביחידה שכוח האדם שלה מוגבל, משאביה מצומצמים, וכל נטל נוסף עליה יצור עומס המביא להתארכות איסוף הנתונים ולהישארותם של משיבים אחרים הממתינים לחוות דעת - במעצר ממש.

מנתוני העושה והמעשה עולה במפורש כי אין להורות על פתיחת חלונות, אלא לצרכי שעה דוחקים ולפיכך אין מקום להורות על פתיחת חלונות ממושכים ובמקומות שונים, שכן אלה עוקרים ממקומו את המעצר בפיקוח אלקטרוני.

דחייה על הסף

לאור נסיבות אלה נראה לי כי אין לקבוע דיון בבקשה זו במעמד הצדדים וכי למקרים מעין אלה כיוון בית המשפט העליון בבש"פ 7146/15 כאשר קבע כי:

"דומה כי הדעה הרווחת בפסיקה, דעה שאף אני שותפה לה, גורסת כי לא תתקבל החלטה בבקשה לעיון חוזר מבלי שהתקיים בה דיון, אלא במקרה חריג שבחריג שבו באופן מובהק אין ולו ניצוץ ראשוני של התאמה לתנאים לקיומו של עיון חוזר.."

פסיקה זו אף מתיישבת לשיטתי עם סעיף 57 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 שכן

סעיף 52 לחסד"פ מעצרים קובע:

(א) עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

סעיף 52 קובע תנאי סף, אשר לשיטתי, מבקש שאינו עובר אותם, אינו "רשאי לפנות בבקשה" ולפיכך לא זכאי שבקשתו תידון בע"פ כלל ולא יחול על בקשה שכזו סעיף 57 המחייב דיון בע"פ.

גם המבקש דכאן לא היה רשאי להגיש בקשתו זו ללא עילה, שכן לא "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה." והוא אף לא טען לנסיבות שכאלה.

המזכירות תודיע לצדדים.

זכות ערר בתוך 30 יום.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ו, 20 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.